

ปีการศึกษา 2565

Knowledge Management: KM

การจัดการความรู้

เทคนิคการเขียน บทความทางวิชาการ

**สำนักวิชาศึกษาทั่วไป
มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต**

คณะกรรมการจัดการความรู้ (KM)

**สำนักวิชาศึกษาทั่วไป
มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต**

คำนำ

ในปีการศึกษา 2565 คณะกรรมการจัดการความรู้ (KM) สำนักวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ได้จัดกิจกรรมการจัดการความรู้ (KM) ในเรื่องที่มีความสำคัญและเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสำนักวิชาศึกษาทั่วไป คือ “แนวทางการประเมินผลการเรียนรู้ Soft skill” และ “เทคนิคการเขียนบทความทางวิชาการ” โดยได้รับความสนใจจากคณาจารย์ของสำนักวิชาศึกษาทั่วไป ได้เข้าร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันเพื่อสร้างองค์ความรู้สำหรับนำไปพัฒนาการจัดเรียนการสอน และการพัฒนาคณาจารย์ในด้านวิชาการ ให้สามารถผลิตผลงานทางวิชาการที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศ

ทั้งนี้ หัวข้อ “เทคนิคการเขียนบทความทางวิชาการ” เป็นการรวบรวมองค์ความรู้และขั้นตอนสำหรับคณาจารย์ที่เริ่มต้นผลิตผลงานทางวิชาการ ประเภทบทความวิจัย และบทความทางวิชาการ เพื่อเผยแพร่ในวารสารระดับชาติหรือการนำเสนอผลงานในที่ประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ คณะกรรมการจัดการความรู้ (KM) สำนักวิชาศึกษาทั่วไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่า แนวทางเทคนิคการเขียนบทความทางวิชาการนี้จักเป็นประโยชน์ต่อคณาจารย์และผู้สนใจที่เริ่มต้นผลิตผลงานทางวิชาการและสามารถนำไปต่อยอดพัฒนา คณาจารย์ให้สามารถสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการที่ดีขึ้นในลำดับต่อไป

คณะกรรมการจัดการความรู้ (KM)
สำนักวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
2565

การจัดการความรู้ “เทคนิคการเขียนบทความทางวิชาการ” สำนักวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

การจัดการความรู้ (Knowledge Management: KM) ของสำนักวิชาศึกษาทั่วไป ประจำปีการศึกษา 2566 โดยคณะกรรมการจัดการความรู้ (KM) สำนักวิชาศึกษาทั่วไป ได้จัดกิจกรรมการจัดการความรู้ของสำนักวิชาศึกษาทั่วไป ในหัวข้อ “เทคนิคการเขียนบทความทางวิชาการ” เพื่อเป็นแนวทางสำหรับคณาจารย์ในสำนักวิชาศึกษาทั่วไป ที่สนใจหรือต้องการสร้างผลงานทางวิชาการทั้งบทความวิจัยและบทความวิชาการ สำหรับเผยแพร่ไปยังสาธารณะ จากการจัดกิจกรรม KM เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2566 ได้มีผู้เข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 8 คน โดยมีหัวข้อที่อภิปราย แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน รายละเอียด ดังนี้

1. การเริ่มต้นเพื่อจัดทำบทความทางวิชาการ

บทความทางวิชาการ หมายถึง บทความที่นำเสนอความคิดเห็นทางวิชาการ โดยเสนอแนวคิด ทฤษฎี หลักการที่มีอยู่แล้วหรือของใหม่โดยมีการอ้างอิงความคิดเห็นของนักวิชาการและวิเคราะห์ สังเคราะห์ด้วยประสบการณ์ส่วนตัว (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2560) หรือบทความทางวิชาการ หมายถึง งานเขียนหรือความเรียงที่ผู้เขียนประสงค์จะสื่อองค์ความรู้หรือข้อค้นพบใหม่ ๆ ทางวิชาการในสาขาวิชาใดวิชาหนึ่งเป็นการเฉพาะเช่น บทความวิจัย บทความเสนอแนวคิด หลักการ และ/หรือแบบจำลอง เป็นต้น (มนัส สุวรรณ, 2560) ดังนั้น ความหมายของบทความทางวิชาการ จึงอาจกล่าวได้ว่า เป็นงานเขียนที่มีลักษณะเป็นบทความหรือเรียงความที่นำเสนอความคิดเห็นตามหลักวิชาการจากนักวิชาการซึ่งอาจเป็นองค์ความรู้ใหม่หรือข้อค้นพบใหม่ ๆ และมีการอ้างอิงแหล่งที่มาของแนวคิด ทฤษฎี หลักการที่มีอยู่แล้วหรือของใหม่จากนักวิชาการ

สำหรับ บทความทางวิชาการตามการจัดการความรู้ (KM) ของสำนักวิชาศึกษาทั่วไป ได้แบ่งออกเป็น 2 ประเภท เพื่อให้คณาจารย์ในสำนักวิชาศึกษาทั่วไปและผู้อ่านเกิดความเข้าใจในทิศทางเดียวกัน ดังนี้

บทความวิจัย (Research Articles) คือ บทความที่เรียบเรียงและจัดทำขึ้นจากการดำเนินงานวิจัยของคณาจารย์ โดยนำเสนอเนื้อหาในส่วนของงานวิจัยทั้งหมดหรือบางส่วนจากงานวิจัย เพื่อเผยแพร่หรือนำเสนอองค์ความรู้ใหม่ ๆ จากการดำเนินงานวิจัยของคณาจารย์

บทความวิชาการ (Academic Articles) คือ บทความที่เรียบเรียงและจัดทำขึ้นจากการศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ และสังเคราะห์องค์ความรู้ แนวคิด ทฤษฎี และหลักการต่าง ๆ ตามความคิดเห็นทางวิชาการของอาจารย์ผู้จัดทำบทความ เพื่อเผยแพร่หรือนำเสนอบทวิเคราะห์และสังเคราะห์ตามหัวข้อหรือประเด็นที่ศึกษา

ทั้งนี้ บทความวิจัยและบทความวิชาการมีข้อแตกต่างที่สามารถสังเกตได้อย่างชัดเจน คือ บทความวิจัยต้องมีการดำเนินการวิจัยตามระเบียบวิธีการวิจัยมาแล้ว ส่วนบทความวิชาการไม่จำเป็นหรืออาจเป็นส่วนหนึ่งจากการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์และสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และหลักการขององค์ความรู้หนึ่งเพื่อนำมาเรียบเรียงและนำเสนอในลักษณะบทสรุปจากการวิเคราะห์และสังเคราะห์องค์ความรู้หรือประเด็นนั้น ๆ ดังนั้น

อาจารย์ผู้สนใจจะเริ่มต้นจัดทำบทความทางวิชาการทั้งบทความวิจัยและบทความวิชาการต้องทำความเข้าใจในประเด็นนี้ก่อน จึงจะสามารถเตรียมความพร้อมในการจัดทำบทความทางวิชาการให้สอดคล้องกับทรัพยากร ความถนัด และความสนใจของอาจารย์ โดยอาจารย์อาจจะจัดทำบทความทางวิชาการคนเดียวหรืออาจจะร่วมมือกับอาจารย์ท่านอื่นทั้งภายในและภายนอกสำนักวิชาศึกษาทั่วไป หรืออาจารย์จากมหาวิทยาลัยอื่น ๆ หรือแม้กระทั่งนักวิชาการจากกระทรวง กรมต่าง ๆ ที่มีความรู้ความสามารถและสนใจในการจัดทำบทความทางวิชาการ เพื่อเพิ่มพูนทักษะ ความสามารถ และนำเสนอองค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสังคมและประเทศ

1.1 การเตรียมความพร้อมเพื่อจัดทำบทความทางวิชาการ

สำหรับคณาจารย์ที่สนใจในการเริ่มจัดทำบทความทางวิชาการ สิ่งสำคัญเป็นลำดับแรก คือ ประเด็น และหัวข้อที่สนใจ กล่าวคือ เมื่อทราบถึงประเด็นหรือหัวข้อที่สนใจในการจัดทำงานวิจัยหรือบทความทางวิชาการที่ชัดเจนแล้วนั้นจะช่วยให้อาจารย์ผู้จัดทำบทความให้ความสำคัญกับหัวข้อดังกล่าว และลำดับความสำคัญของข้อมูลและสิ่งที่ต้องเตรียมการ เมื่อได้ประเด็นและหัวข้อที่สนใจที่ชัดเจนแล้วจึงเริ่มศึกษาค้นคว้างานวิจัยและบทความทางวิชาการอื่น ๆ ตามฐานข้อมูลงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ โดยอาจจัดทำเป็นรายการตรวจสอบข้อมูล (Checklist) ของหัวข้อต่าง ๆ เพื่อช่วยให้การลำดับและเรียบเรียงข้อมูลที่สืบค้นเป็นระบบและง่ายต่อการเข้าถึงข้อมูลของตนเอง

1.2 ขั้นตอนการเตรียมข้อมูลและการทบทวนวรรณกรรม

การทบทวนวรรณกรรม (Literature Review) เป็นหัวใจสำคัญของการทำงานวิจัยของคณาจารย์และงานวิชาการอื่น ๆ ซึ่งการทบทวนวรรณกรรมมีวัตถุประสงค์ ดังนี้ (ชูศักดิ์ เอกเพชร, 2561)

- 1) ศึกษาว่าจากอดีตถึงปัจจุบันองค์ความรู้ในเรื่องที่ผู้วิจัยศึกษาอยู่มีสภาพเป็นอย่างไร
- 2) แต่ละประเด็นที่ต้องการศึกษา ได้มีผู้ใดศึกษาหรือเสนอทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาบ้าง
- 3) ได้ค้นพบอะไรบ้าง หรือได้อธิบายเรื่องที่ต้องการศึกษาไว้อย่างไร
- 4) มีตัวแปรอะไรบ้างที่เคยผ่านการศึกษาหรือใช้อธิบายมาบ้างแล้ว
- 5) มีตัวแปรอะไรบ้างที่สำคัญ หรือไม่สำคัญ
- 6) มีสมมติฐานและคำถามวิจัยอะไรบ้างที่ผู้วิจัยในอดีตใช้ในการวิจัย
- 7) มีระเบียบวิธีในการเก็บข้อมูลอย่างไร
- 8) มีการนิยามปฏิบัติการตัวแปรต่าง ๆ ไว้อย่างไร
- 9) ใช้เทคนิคอะไรในการวิเคราะห์และได้เสนอผลการวิเคราะห์ไว้อย่างไร
- 10) มีข้อสรุปและข้อเสนอแนะอะไรที่ผู้วิจัยในอดีตได้เสนอไว้
- 11) มีประเด็นใดที่สามารถนำไปสู่การปรับประเด็นปัญหาการวิจัยให้ชัดเจนขึ้น
- 12) มีประเด็นใดที่สามารถนำมาใช้เป็นแนวคิดสำคัญในการวิจัยครั้งนี้

จากวัตถุประสงค์ของการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงการศึกษา ค้นคว้า และจัดลำดับของข้อมูลตามประเด็นที่สำคัญ ซึ่งสิ่งสำคัญคือ “การอ่าน” และ “การวิเคราะห์” รวมทั้ง “การสังเคราะห์” ข้อมูลจากการอ่านเพื่อนำสรุปเป็นประเด็นที่สอดคล้องและเกี่ยวข้องกับประเด็นหรือหัวข้อที่ตนเองสนใจ หรือ

อาจจัดทำเครื่องมือในการบันทึกข้อมูลการทบทวนวรรณกรรม เช่น ชื่อผู้แต่ง เรื่อง ปีที่แต่ง วัตถุประสงค์ของการศึกษา วิธีการศึกษา ข้อค้นพบ และข้อเสนอแนะ เป็นต้น เพื่อจัดเรียงระบบข้อมูลของการทบทวนวรรณกรรมที่มีความเป็นระบบและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ทั้งการอ้างอิงและการนำประเด็นสำคัญ ๆ ของงานวิจัยนั้นไปกล่าวถึงในบทความทางวิชาการของผู้จัดทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม สิ่งหนึ่งที่สำคัญของการทบทวนวรรณกรรม คือ “การอ้างอิง” โดยการอ้างอิง (Reference) หมายถึง การระบุแหล่งที่มาของข้อมูลของผู้จัดทำไปค้นคว้าและนำมากล่าวถึงหรือปรากฏในบทความทางวิชาการของผู้จัดทำ ซึ่งถือว่าเป็นจริยธรรมทางวิชาการที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากและเป็นเรื่องร้ายแรงหากมีผู้ใดผู้หนึ่งคัดลอก หรือแอบอ้างผลงานของผู้อื่นไปเป็นของตนเอง

หลังจากเสร็จสิ้นในขั้นตอนการทบทวนวรรณกรรม ผู้จัดทำบทความจะได้ผลการศึกษาที่รวบรวมประเด็นหรือหัวข้อที่ผู้จัดทำสนใจศึกษาสำหรับนำมาต่อยอดและพัฒนาเป็นหัวข้อการวิจัยหรือประเด็นการวิจัยใหม่ ๆ หรือนำมาจัดทำเป็นบทความทางวิชาการในลักษณะการรวบรวม วิเคราะห์ และสังเคราะห์องค์ความรู้ใหม่หรือทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และหลักการในศาสตร์ต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับประเด็นและหัวข้อที่ผู้จัดทำบทความสนใจ ซึ่งการดำเนินงานในรูปแบบดังกล่าวจะช่วยให้อาจารย์ที่สนใจเขียนบทความทางวิชาการสามารถเริ่มต้นกระบวนการจัดทำหรือเขียนบทความทางวิชาการได้

2. องค์ประกอบของบทความทางวิชาการ

การจัดทำบทความทางวิชาการทั้งบทความวิจัยและบทความวิชาการ มีกระบวนการที่คล้ายคลึงกัน คือ การเริ่มต้นจากการทบทวนวรรณกรรมในประเด็นและหัวข้อตามที่ได้กล่าวไว้ในหัวข้อที่ 1.2 ซึ่งเมื่อได้ข้อมูลและผลสรุปจากการทบทวนวรรณกรรมจะนำไปสู่กระบวนการจัดทำบทความทางวิชาการเพื่อผลิตผลงานทางวิชาการในลักษณะ “บทความวิจัย” หรือ “บทความวิชาการ” โดยทั่วไปแล้วการจัดทำบทความทางวิชาการจะนิยมเขียนประมาณ 8-15 หน้า ขึ้นอยู่กับข้อกำหนดของวารสารที่ตีพิมพ์เผยแพร่หรือข้อกำหนดจากกองบรรณาธิการนั้น ๆ ซึ่งบทความทางวิชาการทั้ง 2 ประเภท มีองค์ประกอบสำคัญ ๆ ดังต่อไปนี้

2.1 องค์ประกอบของบทความวิจัย

องค์ประกอบทั่วไปของบทความวิจัย ประกอบด้วย (มหาวิทยาลัยมหิดล, ม.ป.ป.)

- 1) *ชื่อบทความ* ใช้ภาษาที่เป็นทางการ ชื่อเรื่องชัดเจนตรงไปตรงมา และครอบคลุมประเด็นของเรื่อง
- 2) *บทคัดย่อ (Abstract)* เป็นเนื้อหาสาระส่วนที่นำเสนอวัตถุประสงค์การวิจัย ตัวแปร (Parameter) หรือสมมุติฐาน วิธีการวิจัย และผลการวิจัยโดยสรุป ข้อเสนอแนะในการวิจัย และการนำไปใช้ประโยชน์ เพื่อให้ผู้อ่านได้เห็นภาพรวมงานวิจัยทั้งฉบับเป็นข้อความที่มีค่าสำคัญทั้งหมดในบทความวิจัย และเป็นข้อความสั้นกะทัดรัดไม่เยิ่นเย้อ
- 3) *คำสำคัญ (Keyword)* เป็นศัพท์เฉพาะทางที่เห็นแล้วเข้าใจได้ทันทีว่างานชิ้นนี้เกี่ยวกับอะไร จำนวนไม่เกิน 3 -5 คำ

4) *บทนำ (Introduction)* เป็นการเขียนให้ผู้อ่านทราบถึงเหตุผลความเป็นมา หรือมูลเหตุจูงใจในการวิจัยและปัญหาหรือคำถามการวิจัย การเขียนส่วนนี้คล้ายกับการเขียนเหตุผลความเป็นมาและปัญหาการวิจัยในรายงานวิจัย เพียงแต่ต้องเขียนให้สั้น กระชับ ให้ข้อมูลทางวิชาการที่น่าเชื่อถืออ้างอิงและตรวจสอบได้ โดยบทนำควรกล่าวถึง ภูมิหลังของปัญหา ความจำเป็นที่จะทำการวิจัย หรือความสำคัญของโครงการวิจัย ฯลฯ โดยระบุว่าปัญหาการวิจัยคืออะไร มีความเป็นมาหรือภูมิหลังอย่างไร มีความสำคัญ รวมทั้งความจำเป็น คุณค่า และประโยชน์ ที่จะได้จากผลการวิจัยในเรื่องนี้

โดยผู้เขียนบทความวิจัยควรเริ่มจากการเขียนปูพื้นโดยมองปัญหาและวิเคราะห์ปัญหาอย่างกว้าง ๆ ก่อนว่าสภาพทั่ว ๆ ไปของปัญหาเป็นอย่างไร และภายในสภาพที่กล่าวถึง มีปัญหาอะไรเกิดขึ้นบ้าง ประเด็นปัญหาที่นำมาศึกษาคืออะไร ระบุว่ามีการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้มาแล้วหรือไม่ ถ้ามีมีที่ใดบ้าง และการศึกษาที่เสนอนี้จะช่วยเพิ่มคุณค่าต่องานด้านนี้ได้อย่างไร

5) *วัตถุประสงค์ในการวิจัย (Research Objectives)* เป็นการกำหนดว่าต้องการศึกษาในประเด็นใดบ้างในเรื่องที่จะทำวิจัย ต้องชัดเจน และเฉพาะเจาะจง ไม่คลุมเครือ โดยบ่งชี้ถึง สิ่งที่จะทำ ทั้งขอบเขต และคำตอบที่คาดว่าจะได้รับทั้งในระยะสั้นและระยะยาว การตั้งวัตถุประสงค์ต้องให้สมเหตุสมผลกับทรัพยากรที่เสนอขอและเวลาที่จะใช้

6) *วิธีการศึกษา (Methodology)* เป็นการให้รายละเอียดเกี่ยวกับวิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย การบรรยายลักษณะของประชากรกลุ่มตัวอย่างและวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ความสมบูรณ์ของกลุ่มตัวอย่าง นิยามตัวแปร เครื่องมือวิจัยและคุณภาพเครื่องมือ วิธีการรวบรวมข้อมูลรายงานเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย เฉพาะส่วนที่เป็นทฤษฎีและงานวิจัยที่จะนำไปสู่การสร้างกรอบแนวคิด การตั้งสมมติฐานในการวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูล และข้อสังเกตที่สำคัญเกี่ยวกับวิธีดำเนินการวิจัย รวมทั้งวิธีการที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลของการศึกษาวิจัย

7) *ผลการศึกษา (Results)* เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลพร้อมทั้งตีความมีการนำเสนอ ซึ่งอาจนำเสนอในรูปแบบของตารางและภาพประกอบเท่าที่จำเป็น โดยผลการวิเคราะห์ที่สำคัญในตารางหรือภาพประกอบต้องมีการบรรยายในส่วนที่เป็นข้อความด้วย ไม่ควรใช้การนำเสนอตารางหรือรูปภาพโดยไม่มีกรบรรยายใด ๆ ประกอบ

8) *การอภิปรายผลการศึกษา (Discussion)* เป็นการบรรยายสรุปข้อค้นพบที่ตอบวัตถุประสงค์การวิจัย ประกอบการอธิบายว่าข้อค้นพบมีความขัดแย้ง/สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยและผลงานวิจัยในอดีตอย่างไร พร้อมทั้งเหตุผลที่เป็นเช่นนั้น เพื่อให้คำวิจารณ์ แนะนำและอธิบายผลการวิจัยที่เกิดขึ้นให้ผู้อ่านเข้าใจชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้เขียนควรเขียนเปรียบเทียบผลที่ได้จากการวิจัยกับผลที่ถูกรายงานไว้แล้วในงานของคนอื่น หรือการใช้ข้อมูลของคนอื่นที่ทำก่อนหน้านั้นมาสนับสนุนผลการทดลอง สันนิษฐาน หรือข้อสรุป เพื่อเพิ่มน้ำหนักความน่าเชื่อถือ การอภิปรายข้อจำกัด/ข้อบกพร่อง ข้อดีเด่น ซึ่งนำไปสู่ข้อเสนอแนะในทางปฏิบัติและข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

9) การสรุปผลและประโยชน์ที่ได้จากการศึกษา (Conclusion) สรุปสิ่งที่ได้จากการศึกษาวิจัย สิ่ง ที่ควรจะต้องศึกษาวิจัยต่อไป ความผิดพลาดที่เกิดขึ้น ข้อดี ข้อเสีย ประโยชน์หรือการประยุกต์ใช้ ซึ่งให้เห็นว่า ประเด็นปัญหาสามารถแก้ไขได้ด้วยวิธีการที่ได้ศึกษาวิจัยมาด้วยวิธีหรือกรอบแนวคิดที่นำเสนอ

10) ข้อเสนอแนะ (Suggestions) ควรให้ข้อเสนอแนะที่จะนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์และให้ แนวทางสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

11) เอกสารอ้างอิง (Reference) โดยที่เอกสารอ้างอิงของบทความจะต้องมีการกล่าวถึงหรือ อ้างอิงในบทความทุกลำดับ หากไม่มีการกล่าวถึงหรืออ้างอิงในบทความไม่ควรนำมาใส่ในบทความ แต่อาจจะ ไปปรากฏในรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ในส่วนของบรรณานุกรม (Bibliography)

สำหรับกิตติกรรมประกาศ (Acknowledgements) หากต้องการเขียนกิตติกรรมประกาศเพื่อขอบคุณ บุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถเขียนได้ โดยให้อยู่หลังเนื้อหาของบทความและก่อนเอกสารอ้างอิง รวมทั้งองค์ประกอบของบทความวิจัยบางข้ออาจนำมารวมอยู่ด้วยกัน เช่น การสรุปผลและข้อเสนอแนะ การ สรุปและอภิปรายผลการศึกษา เป็นต้น ซึ่งในที่นี้ขึ้นอยู่กับเทคนิคและวิธีการนำเสนอของผู้จัดทำบทความวิจัย

2.2 องค์ประกอบของบทความวิชาการ

องค์ประกอบทั่วไปของบทความวิชาการ ประกอบด้วย (มหาวิทยาลัยมหิดล, ม.ป.ป.)

1) *ชื่อบทความ* ใช้ภาษาที่เป็นทางการ ชื่อเรื่องชัดเจนตรงไปตรงมา และครอบคลุมประเด็นของเรื่อง

2) *บทคัดย่อ (Abstract)* บทคัดย่อในบทความวิชาการ เป็นการสรุปประเด็นเนื้อหาที่เป็นแก่น สำคัญ เน้นประเด็นสำคัญของงานที่ต้องการนำเสนอ ควรเขียนให้สั้น กระชับ มีความยาวไม่เกิน 10 ถึง 15 บรรทัด โดยบทคัดย่อมัก ประกอบด้วย เนื้อหาสามส่วน คือ เกริ่นนำ สิ่งที่ทำ และสรุปผลสำคัญที่ได้ ซึ่งผู้อ่าน อ่านแล้วต้องเห็นภาพรวมทั้งหมดของงาน

3) *คำสำคัญ (Keyword)* เป็นศัพท์เฉพาะทางที่เห็นแล้วเข้าใจได้ทันทีว่างานชิ้นนี้เกี่ยวกับอะไร จำนวนไม่เกิน 5 -8 คำ

4) *บทนำ (Introduction)* ส่วนนำจะเป็นส่วนที่ผู้เขียนจงใจให้ผู้อ่านเกิดความสนใจในเรื่องนั้น ๆ ซึ่งสามารถใช้วิธีการและเทคนิคต่าง ๆ ตามแต่ผู้เขียนจะเห็นสมควร เช่น อาจใช้ภาษาที่กระตุ้น จูงใจ ผู้เขียน อาจหรือยกปัญหาที่กำลังเป็นที่สนใจขณะนั้นขึ้นมาอภิปรายหรืออาจจะกล่าวถึงประโยชน์ที่ผู้อ่านจะได้รับจาก การอ่าน นอกจากจะเป็นส่วนที่ใช้จูงใจผู้อ่านแล้ว ส่วนนำเป็นส่วนที่ผู้เขียนสามารถกล่าวถึงวัตถุประสงค์ของ การเขียนบทความนั้น หรือให้คำชี้แจงที่มาของการเขียนบทความนั้น ๆ รวมทั้งขอบเขตของบทความนั้น เพื่อ ช่วยให้อ่านไม่คาดหวังเกินขอบเขตที่กำหนด โดยบทนำอาจแบ่งออกเป็น 4 ส่วนย่อย ได้แก่

(1) *หลักการและเหตุผล (Rationale) หรือความเป็นมาหรือภูมิหลัง (Background) หรือ ความสำคัญของเรื่องที่เขียน (Justification)* หัวข้อนี้จะทำให้อ่านได้ทราบเป็นพื้นฐานไว้ก่อนว่าเรื่องที่เลือก มาเขียนมีความสำคัญหรือมีความเป็นมาอย่างไร เหตุผลใดผู้เขียนจึงเลือกเรื่องดังกล่าวขึ้นมาเขียน ในการเขียน บทนำในย่อหน้าแรกซึ่งถือว่าเป็นการเปิดตัวบทความทางวิชาการและเป็นย่อหน้าที่ดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน

(2) วัตถุประสงค์ เป็นการเขียนว่าในการเขียนบทความในครั้งนี้อาจต้องการให้ผู้อ่านได้ทราบเรื่องอะไรบ้าง โดยจำนวนวัตถุประสงค์แต่ละข้อไม่ควรมีมากเกินไปและวัตถุประสงค์แต่ละหัวข้อจะต้องสอดคล้องกับเรื่องหรือเนื้อหาของบทความ

(3) ขอบเขตของเรื่อง ที่ผู้เขียนต้องการจะบอกกล่าวให้ผู้อ่านทราบและเข้าใจตรงกัน เพื่อเป็นกรอบในการอ่าน โดยการเขียนขอบเขตนั้น อาจขึ้นอยู่กับปัจจัยในการเขียน ได้แก่ ความยาวของงานที่เขียน หากมีความยาวไม่มากก็ควรกำหนดขอบเขตการเขียนให้แคบลงไม่เช่นนั้นผู้เขียนจะไม่สามารถนำเสนอเรื่องได้ครบถ้วนสมบูรณ์ และระยะเวลาที่ต้องรวบรวมข้อมูล การกำหนดเรื่องที่จะเขียนที่ลึกซึ้ง สลับซับซ้อน หรือเป็นเรื่องเชิงเทคนิคอาจจะยากต่อการรวบรวมข้อมูลและเรียบเรียงเนื้อเรื่อง ดังนั้น หากมีเวลาน้อยก็ควรพิจารณาเขียนเรื่องที่มีขอบเขตไม่กว้างหรือสลับซับซ้อนมากนัก

(4) คำจำกัดความหรือนิยามต่าง ๆ ที่ผู้เขียนเห็นว่าควรระบุไว้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านในกรณีที่กำลังอ่านนั้น ผู้เขียนใช้ในความหมายที่แตกต่างจากความหมายทั่วไปหรือเป็นคำที่ผู้อ่านอาจจะไม่เข้าใจ ความหมายถือเป็นการทำความเข้าใจและการสื่อความหมายให้ผู้เขียนบทความและผู้อ่านบทความเข้าใจตรงกัน รวมทั้งเป็นการขยายความหมายให้สามารถตรวจสอบหรือสังเกตได้ด้วย

5) เนื้อเรื่อง (Body) การเขียนส่วนเนื้อเรื่องจะต้องใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ร่วมในการเขียน กล่าวคือ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์ (Sciences) นั่นคือ หลักวิชาการที่ผู้เขียนจะต้องคำนึงถึงในการเขียน ได้แก่ กรอบแนวความคิด (Conceptual framework) ที่ผู้เขียนใช้ในการเขียนจะต้องแสดงให้เห็นความเชื่อมโยงของเหตุที่นำไปสู่ผล (Causal relationship) และการอ้างอิงข้อมูลต่าง ๆ ในส่วนของศิลป์ (Art) ได้แก่ ศิลป์ในการใช้ภาษาเพื่อนำเสนอเรื่องที่เขียน การลำดับความ การบรรยาย วิธีการอ้างอิง สถิติและข้อมูลต่าง ๆ ที่ใช้ในการประกอบเรื่องที่เขียน เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจและประทับใจมากที่สุด ในส่วนเนื้อหาสาระผู้เขียนควรคำนึงถึงประเด็นสำคัญ ๆ ดังต่อไปนี้

(1) การจัดลำดับเนื้อหาสาระ ผู้เขียนควรมีการวางแผนจัดโครงสร้างของเนื้อหาสาระที่จะนำเสนอ และจัดลำดับเนื้อหาสาระให้เหมาะสมตามธรรมชาติของเนื้อหาสาระนั้น การนำเสนอเนื้อหาสาระควรมีความต่อเนื่องกัน เพื่อช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจสาระนั้นได้โดยง่าย

(2) การเรียบเรียงเนื้อหา ในส่วนนี้ต้องอาศัยความสามารถของผู้เขียนในหลายด้านนอกเหนือจากความเข้าใจในเนื้อหาสาระ เช่น ด้านภาษา ด้านสไตล์การเขียน ด้านวิธีการนำเสนอ การนำเสนอเนื้อหาสาระให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่าย ได้อย่างรวดเร็วจำเป็นต้องใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการนำเสนอเข้าช่วย เช่น การใช้สื่อประเภทภาพ แผนภูมิ ตาราง กราฟ เป็นต้น

(3) การวิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ ต้องเป็นไปอย่างมีหลักการ ทฤษฎี หรือมีหลักฐานอ้างอิงอย่างถูกต้องตาม หลักวิชาการ มีความเป็นเหตุเป็นผลที่น่าเชื่อถือ มีการอ้างอิงข้อมูลที่เชื่อถือได้ เพื่อนำไปสู่ข้อสรุปด้วยตรรกะของกลุ่มและมุมมองของผู้เขียน โดยมีการเรียบเรียงเรื่องราวต่อเนื่องกันตามลำดับอย่างชัดเจนเพื่อให้ผู้อ่านหรือผู้อ่านสามารถนำเรื่องนั้น ๆ ไปปรับใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ได้อีกทางหนึ่ง

(4) การใช้ภาษา การเขียนบทความทางวิชาการ จะต้องใช้คำในภาษาไทยหากคำไทยนั้นยังไม่เป็นที่เผยแพร่หลาย ควรใส่คำภาษาต่างประเทศไว้ในวงเล็บ ในกรณีที่ไม่สามารถหาคำไทยได้จะเป็นต้องทับศัพท์ก็ควร

เขียนคำนั้นให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ของราชบัณฑิตยสถาน ไม่ควรเขียนภาษาไทยและภาษาต่างประเทศปะปนกัน เพราะจะทำให้งานเขียนนั้น มีลักษณะของความเป็นทางการ (formal) ลดลง ผู้เขียนบทความทางวิชาการจำเป็นต้อง พิถีพิถันในเรื่องการเขียนตัวสะกดการันต์ต่าง ๆ ให้ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน และควร ตรวจสอบงานของตนไม่ให้ผิดพลาด เพราะงานนั้นจะเป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการต่อไป

(5) *วิธีการนำเสนอ* การนำเสนอเนื้อหาสาระให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่ายและรวดเร็วจำเป็นต้องใช้ เทคนิคต่าง ๆ ในการนำเสนอเข้าช่วย เช่น การใช้สื่อประเภทภาพ แผนภูมิ ตาราง กราฟ เป็นต้น ผู้เขียนควรมีการ นำเสนอสื่อต่าง ๆ อย่างเหมาะสม และถูกต้องตามหลักวิชาการ

6) *ส่วนสรุป (Conclusions)* บทความทางวิชาการที่ดีควรมีการสรุปประเด็นสำคัญของบทความนั้น ๆ ซึ่งอาจทำในลักษณะที่เป็นการย่อ คือ การเลือกเก็บประเด็นสำคัญ ๆ ของบทความนั้น ๆ มาเขียนรวมกันไว้อย่างสั้น ๆ ท้ายบท หรืออาจใช้วิธีการบอกผลลัพธ์ว่าสิ่งที่กล่าวมามีความสำคัญอย่างไร สามารถนำไปใช้อะไรได้บ้าง หรือจะ ทำให้เกิดอะไรต่อไป หรืออาจใช้วิธีการตั้งคำถามหรือให้ประเด็นทิ้งท้ายกระตุ้นให้ผู้อ่านไปสืบเสาะแสวงหาความรู้ หรือคิดค้นพัฒนาเรื่องนั้นต่อไป งานเขียนที่ดีควรมีการสรุปในลักษณะใดลักษณะหนึ่งเสมอ

7) *เอกสารอ้างอิง (Reference)* โดยที่เอกสารอ้างอิงของบทความจะต้องมีการกล่าวถึงหรืออ้างอิง ในบทความทุกลำดับ หากไม่มีการกล่าวถึงหรืออ้างอิงในบทความไม่ควรนำมาใส่ในบทความ แต่อาจจะไป ปรากฏในรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ในส่วนของบรรณานุกรม (Bibliography)

สำหรับกิตติกรรมประกาศ (Acknowledgements) หากต้องการเขียนกิตติกรรมประกาศเพื่อ ขอบขอบคุณบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถเขียนได้ โดยให้อยู่หลังเนื้อหาของบทความและก่อน เอกสารอ้างอิง

ดังนั้น เมื่ออาจารย์ผู้สนใจจัดทำบทความทางวิชาการได้ทราบและเข้าใจถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ของ บทความวิจัยและบทความวิชาการ รวมทั้งแนวทางการเขียนบทความทางวิชาการดังกล่าวข้างต้น จะช่วยให้ เกิดความเข้าใจและสามารถวางแผนในการเขียนบทความทางวิชาการที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยใช้ศาสตร์และ ศิลป์ในการสร้างสรรค์บทความทางวิชาการที่เป็นประโยชน์ในวงการวิชาการของสังคมและประเทศ อย่างไรก็ตาม ในการเขียนบทความทางวิชาการทั้งบทความวิจัยและบทความวิชาการผู้เขียนต้องเอาใจใส่ มุ่งมั่น เพียร พยายาม และรับผิดชอบในสิ่งที่ตนเองได้เสนอแนะผ่านบทความทางวิชาการนั้น ๆ ซึ่งผู้เขียนบทความต้อง คำนึงถึงจริยธรรมทางวิชาการและยึดหลักข้อเท็จจริง ไม่ควรแสดงความคิดเห็นในเชิงยุยง ส่งเสริมให้เกิดความ แดกแยกหรือเกิดอคติต่อผลการศึกษาที่ชัดเจนโดยไม่มีข้อมูลหรือหลักฐานทางวิชาการที่น่าเชื่อถือมาอ้างอิง หรือยืนยันแนวความคิดของตนเอง ซึ่งประเด็นดังกล่าวอาจารย์ผู้จัดทำบทความควรระมัดระวังและให้ความสำคัญ เป็นอย่างยิ่ง

3. การเผยแพร่บทความทางวิชาการ

การเผยแพร่บทความทางวิชาการ ตามระเบียบคณะกรรมการการอุดมศึกษาว่าด้วย มาตรฐาน หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๖๕ ได้กำหนดรูปแบบการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ไว้ดังนี้

3.1 การเผยแพร่งานวิจัย

งานวิจัย หมายถึง ผลงานวิชาการที่เป็นงานศึกษาหรืองานค้นคว้าอย่างมีระบบ ด้วยวิธีวิทยาการวิจัยที่เป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ๆ และมีที่มาและวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลคำตอบหรือข้อสรุปรวม ที่จะนำไปสู่ความก้าวหน้าทางวิชาการ (งานวิจัยพื้นฐาน) หรือการนำวิชาการนั้นมาใช้ประโยชน์ (งานวิจัยประยุกต์-Applied research) หรืองานวิจัยสร้างสรรค์ (Creative research) หรือการพัฒนาอุปกรณ์ หรือกระบวนการใหม่ที่เกิดประโยชน์

รูปแบบของงานวิจัย ประกอบด้วย

1) รายงานการวิจัยที่มีความครบถ้วนสมบูรณ์และชัดเจนตลอดทั้งกระบวนการวิจัย (research process) อาทิ การกำหนดประเด็นปัญหา วัตถุประสงค์ การทำวรรณกรรมปริทัศน์ โจทย์หรือสมมติฐาน การเก็บรวบรวมข้อมูล การพิสูจน์โจทย์หรือสมมติฐานการวิเคราะห์ข้อมูล การประมวลสรุปผลและให้ข้อเสนอแนะ การอ้างอิง และอื่น ๆ แสดงให้เห็นว่าได้นำความรู้จากงานวิจัยมาตอบโจทย์และแก้ปัญหาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

2) บทความวิจัยที่ประมวลสรุปกระบวนการวิจัยในผลงานวิจัยนั้น ให้มีความกระชับและสั้นสำหรับการนำเสนอในการประชุมทางวิชาการหรือในวารสารทางวิชาการ

3) ในรูปของหนังสือ (monograph) ซึ่งนำงานวิจัยมาใช้ประกอบการเขียน

การเผยแพร่งานวิจัยซึ่งดังที่กล่าวถึงการจัดการความรู้ของสำนักวิชาศึกษาทั่วไป คือ “บทความวิจัย” สามารถเผยแพร่ได้ ดังนี้

(1) เผยแพร่ในรูปของบทความวิจัยในวารสารวิชาการ ดังต่อไปนี้

- วารสารวิชาการระดับชาตินั้น ต้องเป็นวารสารที่มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง โดยวารสารวิชาการนั้นต้องมีการตีพิมพ์อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอเป็นระยะเวลาอย่างน้อย 3 ปี และมีการตรวจสอบคุณภาพของบทความโดยผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบบทความ (peer reviewer) ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกจากหลากหลายสถาบัน อย่างน้อย 3 คน ทั้งนี้ วารสารวิชาการนั้นอาจเผยแพร่เป็นรูปเล่มสิ่งพิมพ์หรือเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีกำหนดการเผยแพร่อย่างแน่นอนชัดเจน

- วารสารวิชาการระดับนานาชาตินั้น ต้องเป็นวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูลที่คณะกรรมการกำหนด ได้แก่ ERIC, MathsciNet, Pubmed, Scopus, Web of Science (เฉพาะในฐานข้อมูล SCIE, SSCI และ AHCI เท่านั้น), JSTOR และ Project Muse ทั้งนี้ วารสารวิชาการนั้นอาจเผยแพร่เป็นรูปเล่มสิ่งพิมพ์หรือเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์

(2) เผยแพร่ในหนังสือรวมบทความวิจัยที่ได้มีการบรรณาธิการ โดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ (peer reviewer) ประเมินคุณภาพ

(3) นำเสนอเป็นบทความวิจัยต่อที่ประชุมทางวิชาการที่เป็นฉบับเต็มของการประชุมระดับชาติหรือระดับนานาชาติ โดยต้องมีคณะผู้ทรงคุณวุฒิหรือคณะกรรมการคัดเลือกบทความซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่อยู่ในวงวิชาการนั้นหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องทำหน้าที่คัดสรรกลั่นกรอง รวมถึงตรวจสอบความถูกต้อง การใช้ภาษา และแก้ไขถ้อยคำหรือรูปแบบการนำเสนอที่ถูกต้องก่อนการเผยแพร่ในหนังสือประมวลบทความในการประชุมทางวิชาการ (Proceedings) ที่มาจากการประชุมโดยสมาคมวิชาการหรือวิชาชีพ โดยไม่รวมถึงการ

ประชุมวิชาการของสถาบันอุดมศึกษา และจัดอย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่า 5 ปี ซึ่งอาจอยู่ในรูปแบบหนังสือหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และอาจเผยแพร่ก่อนหรือหลังการประชุมก็ได้ ทั้งนี้ คณะผู้ทรงคุณวุฒิหรือคณะกรรมการคัดเลือกบทความดังกล่าวจะต้องมีผู้ทรงคุณวุฒิที่อยู่ในวงวิชาการสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องจากหลากหลายสถาบัน

(4) เผยแพร่ในรูปของรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ พร้อมหลักฐานว่าได้เผยแพร่ไปยังวงวิชาการและวิชาชีพในสาขาวิชานั้นและสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางตามที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด ทั้งนี้ คณะผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer reviewer) จะต้องไม่ใช่คณะกรรมการตรวจรับทุนหรือตรวจรับงานจ้างเพื่อให้งานวิจัยนั้นเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือข้อกำหนดของสัญญาจ้างเท่านั้น

(5) เผยแพร่ในรูปของหนังสือ (Monograph) พร้อมหลักฐานว่าได้เผยแพร่ไปยังวงวิชาการและวิชาชีพในสาขาวิชานั้นและสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางตามที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด

3.2 การเผยแพร่บทความทางวิชาการ

บทความทางวิชาการ หมายถึง งานเขียนทางวิชาการซึ่งมีการกำหนดประเด็นที่ต้องการอธิบายหรือวิเคราะห์อย่างชัดเจน ทั้งนี้ มีการวิเคราะห์ประเด็นดังกล่าวตามหลักวิชาการ โดยมีการสำรวจวรรณกรรมเพื่อสนับสนุนจนสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ในประเด็นนั้นได้ อาจเป็นการนำความรู้จากแหล่งต่าง ๆ มาประมวลร้อยเรียงเพื่อวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ โดยที่ผู้เขียนแสดงทัศนะทางวิชาการของตนไว้อย่างชัดเจนด้วย

รูปแบบของบทความทางวิชาการ ประกอบด้วย การนำความที่แสดงเหตุผลหรือที่มาของประเด็นที่ต้องการอธิบายหรือวิเคราะห์ กระบวนการอธิบายหรือวิเคราะห์และบทสรุป มีการอ้างอิงและบรรณานุกรมที่ครบถ้วนและสมบูรณ์

การเผยแพร่บทความทางวิชาการซึ่งดังที่กล่าวถึงการจัดการความรู้ของสำนักวิชาศึกษาทั่วไป คือ “บทความวิชาการ” สามารถเผยแพร่ได้ ดังนี้

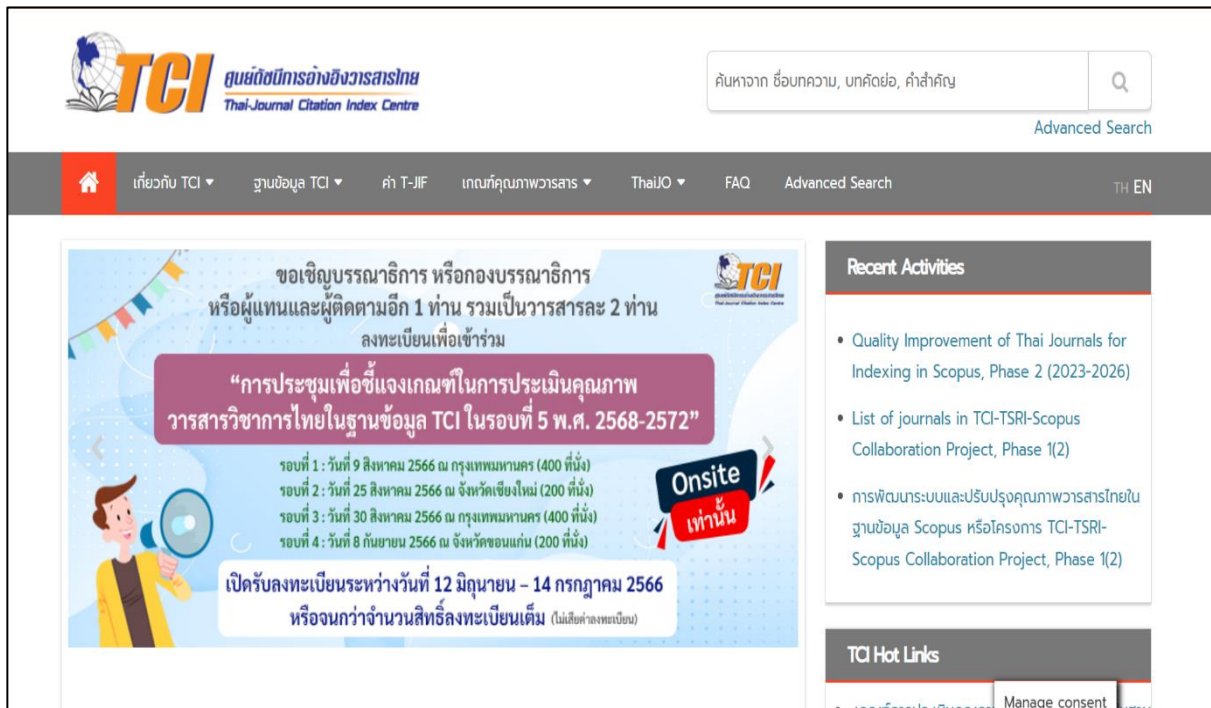
(1) เผยแพร่ในรูปของบทความวิจัยในวารสารวิชาการ ดังต่อไปนี้

- วารสารวิชาการระดับชาตินั้น ต้องเป็นวารสารที่มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการในสาขาวิชานั้น ๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง โดยวารสารวิชานั้นต้องมีการตีพิมพ์อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอเป็นระยะเวลาอย่างน้อย 3 ปี และมีการตรวจสอบคุณภาพของบทความโดยผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบบทความ (peer reviewer) ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกจากหลากหลายสถาบัน อย่างน้อย 3 คน ทั้งนี้ วารสารวิชานั้นอาจเผยแพร่เป็นรูปเล่มสิ่งพิมพ์หรือเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีกำหนดการเผยแพร่อย่างแน่นอนชัดเจน

- วารสารวิชาการระดับนานาชาตินั้น ต้องเป็นวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูลที่คณะกรรมการกำหนด ได้แก่ ERIC, MathsciNet, Pubmed, Scopus, Web of Science (เฉพาะในฐานข้อมูล SCIE, SSCI และ AHCI เท่านั้น), JSTOR และ Project Muse ทั้งนี้ วารสารวิชานั้นอาจเผยแพร่เป็นรูปเล่มสิ่งพิมพ์หรือเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์

(2) เผยแพร่ในหนังสือรวมบทความวิจัยที่ได้มีการบรรณาธิการ โดยคณะผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ (peer reviewer) ประเมินคุณภาพ

ตัวอย่าง การเผยแพร่บทความวิจัยและบทความวิชาการของอาจารย์ที่จัดทำบทความสามารถค้นหาวารสารทางวิชาการของประเทศไทยที่ท่านสนใจจะนำบทความลงตีพิมพ์เผยแพร่ตามฐานข้อมูลหรือเว็บไซต์ของวารสารต่าง ๆ สำหรับฐานข้อมูลวารสารทางวิชาการของประเทศไทยสามารถสืบค้นได้จากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai-Journal Citation Index Centre) ผ่านทางเว็บไซต์ <https://tci-thailand.org/> (แสดงดังภาพที่ 1)

ภาพที่ 1 เว็บไซต์ของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai-Journal Citation Index Centre)

ที่มา: <https://tci-thailand.org/>

ฐานข้อมูล TCI ได้รับการสนับสนุนจาก สกว. และ สกอ. เพื่อการรวบรวมข้อมูลการตีพิมพ์บทความและข้อมูลการอ้างอิงบทความของวารสารวิชาการไทย เพื่อประโยชน์ในการเผยแพร่และพัฒนาวารสารไทยให้มีมาตรฐานในระดับนานาชาติ ดังนั้น วารสารวิชาการไทยที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI จึงเป็นวารสารที่ผ่านเกณฑ์การประเมินวารสารที่กำหนด โดยศูนย์ TCI เท่านั้น ไม่ใช่วารสารระดับชาติที่ได้รับการยอมรับจาก สกอ. หรือ สกว. เพื่อประโยชน์ในการได้รับทุนสนับสนุน หรือเพื่อการตีพิมพ์บทความเพื่อสำเร็จการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาแต่อย่างใด (ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย, 2566) ดังนั้น อาจารย์ผู้จัดทำบทความสามารถสืบค้นฐานข้อมูลวารสารที่อยู่ในฐาน TCI ได้ตามลิงค์ <https://tci-thailand.org/list%20journal.php> (แสดงดังภาพที่ 2) ซึ่งสามารถช่วยในการตัดสินใจเลือกวารสารทางวิชาการที่เหมาะสมกับบทความของตนเองและเพิ่มโอกาสในการได้รับการยอมรับการตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการที่มีขอบเขตของวารสารที่สอดคล้องกับเรื่องที่อาจารย์จัดทำขึ้น โดยสามารถเข้าไปยังเว็บไซต์ของวารสารนั้น ๆ เพื่อตรวจสอบข้อกำหนดและขอบเขตของความต้องการของวารสาร

รายชื่อวารสารทั้งหมด								
พบวารสารทั้งหมด 1336 รายการ								
*ท่านสามารถรายละเอียดของแต่ละวารสารได้โดยคลิกที่ชื่อของวารสาร								
ใส่ชื่อวารสาร หรือ issn ที่ต้องการค้นหา..								
ISSN	E-ISSN	ชื่อไทย	ชื่ออังกฤษ	TCI กลุ่มที่	สาขา	เว็บไซต์	หมายเหตุ	
0858-0855	-		ABAC Journal	1	Social Sciences	http://www.assumptionjournal.au.edu/index.php/abacjournal/index		
2351-0617	2408-2058		ABAC ODI Journal Vision Action Outcome	2	Social Sciences	http://www.assumptionjournal.au.edu/index.php/odijournal		
2468-1458	2452-316X		Agriculture and Natural Resources	1	Life Sciences	http://anres.kasetsart.org/	Formerly known as: ISSN: 0075-5192, วิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สาขา...	

ภาพที่ 2 การค้นหารวารสารทางวิชาการในฐานข้อมูล TCI

ที่มา: <https://tci-thailand.org/list%20journal.php>

รายละเอียดของวารสาร	
ชื่อวารสาร:	วารสารเกษมบัณฑิต
Journal Name:	KASEM BUNDIT JOURNAL
ชื่อบรรณาธิการ:	Assoc.Prof. Nathabhol Khanthachai, Ph.D.
ชื่อย่อของวารสาร:	
Abbreviation Name:	JKBU
ISSN:	1513-5667
E-ISSN:	2672-9954
ที่อยู่สำหรับการติดต่อ:	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต 1961 ถนนพัฒนาการ แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง กทม. 10250
เจ้าของ:	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต / Kasem Bundit University
จำนวนฉบับต่อปี:	2
Email:	journal@kbu.ac.th
Website:	https://so04.tci-thaijo.org/index.php/jkbu
TCI กลุ่มที่:	1
สาขาหลักของวารสาร:	Social Sciences
สาขาย่อยของวารสาร:	Business, Management and Accounting / Economics, Econometrics and Finance / Social Sciences
หมายเหตุ:	

ภาพที่ 3 ตัวอย่างข้อมูลของวารสารเกษมบัณฑิตจากการสืบค้นในฐานข้อมูล TCI

ที่มา: https://tci-thailand.org/detail_journal.php?id_journal=744

Publication fee
2021-08-04

จากประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2564 ในข้อ 2 ให้มีผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบบทความ (peer reviewer) ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกจากหลากหลายสถาบันอย่างน้อย 3 คน นั้น ซึ่งวารสารเกษมบัณฑิตมีผู้ทรงคุณวุฒิ 2 ท่าน ต้องเพิ่มเป็น 3 ท่าน เพื่อไว้สอดคล้องกับประกาศฯ จึงจำเป็นต้องเพิ่มค่าตีพิมพ์ จาก 5000 บาท เป็น 8000 บาท และจะเริ่มตั้งแต่วันที่ 4 สิงหาคม 2564 เป็นต้นไป จึงเรียนแจ้งมาเพื่อทราบ และขอขอบคุณที่ให้ความสนใจตีพิมพ์กับวารสารเกษมบัณฑิต

Information
For Readers
For Authors
For Librarians

Language
English
ภาษาไทย

Open Journal Systems

Journal Information

Approved by TCI during 2021 - 2024

Indexed in TCI

Editor : Assoc. Prof. Nathabhol Khanthachai

ภาพที่ 4 หน้าเว็บไซต์ของวารสารเกษมบัณฑิต

ที่มา: <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/jkbu>

AIMS AND SCOPE

1. To disseminate interdisciplinary academic and research articles as well as books and article reviews, particularly in the areas of social science, business administration, communication arts, economics, and public administration.
2. To be a focal point for the exchange of ideas, academic dialogue and argument, a body of knowledge, and new aspects of technology that would lead to skill and capacity development and an enhancement of qualitative aspects of academic works, professional studies, research, and academic services of faculty members of KBU as well as those of other domestic and international universities and various academic and non-academic organizations.
3. To promote cooperation among the staff and faculty members of KBU and other domestic and international universities and organizations through a platform for the presentation of academic articles in the areas of learning and teaching, research, social services, and cultural promotion.

Language
English
ภาษาไทย

ภาพที่ 5 วัตถุประสงค์และขอบเขตของบทความที่จะตีพิมพ์ในวารสารเกษมบัณฑิต

ที่มา: <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/jkbu/aimandscope>

จากภาพที่ 4 และ 5 ได้แสดงตัวอย่างของวารสารเกษมบัณฑิต ซึ่งปัจจุบันอยู่ในฐานข้อมูล TCI 1 โดยวารสารเกษมบัณฑิตจะมีการตีพิมพ์เผยแพร่ปีละ 2 ฉบับ (มกราคม-มิถุนายน) และ (กรกฎาคม-ธันวาคม) ซึ่งภาพที่ 5 ได้แสดงวัตถุประสงค์และขอบเขตของบทความทางวิชาการที่วารสารเกษมบัณฑิตรับพิจารณาตีพิมพ์เผยแพร่ ซึ่งอาจารย์ผู้จัดทำบทความต้องเข้าไปศึกษารายละเอียดของแต่ละบทความที่ท่านสนใจจะตีพิมพ์เผยแพร่ให้ชัดเจนและครบถ้วน จากนั้นจึงดาวน์โหลดรูปแบบ (Template) บทความของวารสารเพื่อนำมาจัดทำบทความตามรูปแบบที่ทางวารสารแต่ละแห่งกำหนด ซึ่งอาจจะเหมือนกันหรือแตกต่างกันในบางส่วน และนำเข้าสู่กระบวนการเพื่อพิจารณาบทความทางวิชาการและรอการตอบรับการตีพิมพ์ในลำดับถัดไป

สำหรับระยะเวลาในการตอบรับการตีพิมพ์ และค่าธรรมเนียมในการตีพิมพ์ของแต่ละวารสารขึ้นอยู่กับนโยบายของวารสารนั้น ๆ ส่วนวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติอาจารย์ผู้จัดทำต้องตีพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษเท่านั้น และอาจต้องมีการตรวจสอบไวยากรณ์จากผู้ทรงคุณวุฒิหรือสถาบันที่น่าเชื่อถือ บางวารสารอาจมีสถาบันภาษาที่ใช้ในการตรวจสอบไวยากรณ์ของบทความทางวิชาการของผู้ตีพิมพ์และมีค่าธรรมเนียมในการตรวจสอบไวยากรณ์ดังกล่าว ซึ่งอาจารย์ผู้เขียนบทความต้องตรวจสอบให้ชัดเจน รวมถึงการตรวจสอบที่มาของวารสารว่ามีความน่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใด อยู่ในฐานข้อมูลตาม ระเบียบคณะกรรมการอุดมศึกษาฯ หรือไม่ ซึ่งจะมีผลต่อบทความทางวิชาการของอาจารย์ในอนาคตและจะส่งผลกระทบต่ออาจารย์ผู้เขียนได้

4. เอกสารอ้างอิง

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. 2560. เทคนิคการเขียนบทความวิจัยเพื่อเผยแพร่. *เอกสารประกอบการสัมมนาเชิง*

ปฏิบัติการ “เทคนิคการเขียนบทความวิจัยเพื่อเผยแพร่”, กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีปทุม บางเขน.

ชูศักดิ์ เอกเพชร. 2561. *การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง (Review of Literature)*. สืบค้นเมื่อ 26

มิถุนายน 2566, จาก <https://graduate.sru.ac.th/wp-content/uploads/2018/11การทบทวนวรรณกรรม.pdf>

มนัสสุวรรณ. 2560. *เทคนิคการเขียนบทความวิชาการ*. สืบค้นเมื่อ 26 มิถุนายน 2566, จาก

<http://www.graduate.cmru.ac.th/core/File/924>. pp

มหาวิทยาลัยมหิดล. ม.ป.ป. *บทความทางวิชาการและบทความวิจัย*. สืบค้นเมื่อ 26 มิถุนายน 2566, จาก

<https://pharmacy.mahidol.ac.th/docs/dl.php?to=MTEwMzk=>

ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย. 2566. *Frequently Asked Questions (FAQ)*. สืบค้นเมื่อ 26 มิถุนายน 2566,

จาก https://tci-thailand.org/?page_id=19

รายชื่อคณะกรรมการจัดการความรู้ (KM) สำนักวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปีการศึกษา 2565-2566

1. อาจารย์ ดร.กรภัค จำประยูร	ที่ปรึกษา
2. อาจารย์ ดร.มนตรี ธีรธรรมพิพัฒน์	ที่ปรึกษา
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรนนท์ พุทธา	ประธานคณะกรรมการ
4. อาจารย์ ดร.ปรภัสร์ มาสะอาด	กรรมการ
5. อาจารย์สุเวส อันตริวรกุล	กรรมการ
6. อาจารย์ ดร.สายใจ ระดมสุข	กรรมการ
7. อาจารย์จันทนา มณีอินทร์	กรรมการ
8. อาจารย์ประภาภรณ์ เจริญชัยนพกุล	กรรมการและเลขานุการ

รายชื่อผู้เข้าร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ หัวข้อ “เทคนิคการเขียนบทความทางวิชาการ”

1. อาจารย์ชัชวาลย์ เกตุศิริ	ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายบูรณาการศาสตร์และศิลป์
2. อาจารย์ ดร.วิวัฒนา ฐานสโร	อาจารย์ประจำสำนักวิชาศึกษาทั่วไป
3. อาจารย์ My Linh Huynh Thi	อาจารย์ประจำสำนักวิชาศึกษาทั่วไป